

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1896/2015
27.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца Ј.С., М.Б., М.Т. и М.Ч., свих из И., које заступа М.С., адвокат из И., против туженог Ш.И. д.о.о. из И., чији је пуномоћник Љ.Р., адвокат са З., ради поништаја уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца М.Б. изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 168/14 од 02.12.2014. године, у седници одржаној 27.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца М.Б. изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 168/14 од 02.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 168/14 од 02.12.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ивањици ПП 326/12 од 18.07.2013. године у делу става I којим је утврђено да су ништави Споразуми о начину регулисања међусобних (дужничко-поверилачких) односа закључени између тужилаца и правног претходника туженог ДП Ш.Н. И. дана 07.10.2006. године и то у делу члана 2. Споразума којим се тужиоци одричу сваког даљег потраживања по основу зараде, накнаде зараде и других обавеза за период до дана закључења Споразума преко износа утврђеног ставом 2. члана 1. Споразума. Ставом другим изреке преиначена је иста првостепена пресуда у преосталом делу става I изреке тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име стицања без основа исплати и то: тужиоцу Ј.С. износ од 88.690,00 динара, тужиоцу М.Б. износ од 70.167,00 динара, тужиоцу М.Т. износ од 72.829,00 динара и тужиоцу М.Ч. износ од 91.998,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.05.2012. године. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац М.Б. је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су са правним претходником туженог 17.10.2006. године закључили Споразуме о начину регулисања међусобних (дужничко-поверилачких) односа. Према одредби члана 1. ових Споразума правни претходник туженог се обавезао да ће доспеле обавезе према тужиоцима по основу неисплаћене зараде и других обавеза из радних односа намирити у умањеном износу за 50%. Према члану 2. истог Споразума тужиоци су се сагласили да се доспело потраживање на име зарада исплати у наведеним умањеним износима и истовремено су се одрекли сваког даљег потраживања по основу неисплаћених зарада. Одредбом члана 4. Споразума тужиоци су се обавезали да у року од годину дана од дана потписивања Споразума неће поднети тужбе, нити покренути извршне поступке ради наплате својих потраживања, а према члану 5. Споразума, правни претходник туженог се обавезао да ће у случају неисплаћивања умањеног износа у року од годину дана од потписивања споразума, тужиоцима исплатити сва потраживања у пуним износима, са припадајућим каматама. Странке су се споразумеле да наведени Споразуми производе правно дејство само у случају успешне продаје друштвеног капитала дужника. Дана 27.11.2008. године тужени је отказао уговор о раду тужиоцима Ј.С. и М.Т., а као разлог за доношење решења о престанку радног односа наведено је да је престала потреба за даљим радом ових тужилаца услед техничких, економских и организационих промена у Привредном друштву. Према извештају Агенције за привредне регистре утврђено је да је ПД Ш.Н. припојено ПД Ш.М., а да је ПД Ш.М. припојено туженом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су утврдили да су ништави Споразуми о начину регулисања међусобних односа закључени између тужилаца и правног претходника туженог у делу члана 2. Споразума којим се тужиоци одричу сваког даљег потраживања по основу зарада, накнада зарада и других обавеза за период од дана закључења Споразума преко износа утврђеног ставом 2. члана 1. Споразума, применом чл. 103. ЗОО.

Међутим, апелациони суд је преиначио првостепену пресуду у делу у коме су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им исплати наведене износе тако што је одбио тужбене захтеве тужилаца због застарелости потраживања на основу члана 196. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05).

И по схватању Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда да се ради о правном односу који је заснован на основу уговора о раду - исплата неисплаћених зарада за обављен рад код послодавца и да потраживања тужилаца застаревају по протеклу рока од три године од дана настанка обавезе предвиђених чланом 196. Закона о раду. Правилан је и закључак

овог суда да закључени споразуми не могу да промене правну природу потраживања на име основних зарада које су предмет тужбеног захтева, због чега су неосновани наводи ревизије којима се истиче да тужиоци имају право да од туженог захтевају накнаду штете по правилима која важе за стицање без основа.

Пошто је члан 3. наведеног Споразума којим се тужени обавезао да ће утужено потраживање у умањеном износу исплатити тужиоцима у року од једне године од дана потписивања споразума остао на снази, то се приговор застарелости потраживања и време доспелости цени у односу на одредбе закљученог Споразума. Сходно члану 3. Споразума утужено потраживање тужилаца доспело је за наплату 17.10.2007. године, а тужба у овој правној ствари поднета је суду 31.05.2012. године, односно по протеку рока од три године прописаног чланом 196. Закона о раду, па је правилно апелациони суд применио материјално право када је одбио као неоснован тужбени захтев тужилаца за исплату одређених новчаних износа.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**